

og i Rigsdagstidende, det er ingen Skade til. Ellers fristes man til at tro, at det ærede Medlem har faret med løs Tale.

Medens jeg taler om Husmandskreditforeningerne, som jeg selv har haft med at gøre, omtrent lige siden deres Stiftelse, vil jeg sige, at jeg med Sorg ser, at Sparekommissionen har opdaget, at Staten ydede et Bidrag til disse Foreninger. De Sager, man har med at gøre, vil man jo gerne værne om paa bedste Maade, dertil er der ikke noget at sige. Derfor antager jeg, at ingen vil fortænke mig i, at jeg taler Husmændenes Sag. Jeg véd nok, at der kan siges: Ja, skulle vi allesammen have det opfyldt, som vi ønske, hvad bliver det saa til med det, vi skulde spare? Det er rigtigt nok, og selv om jeg i det store og hele vil indrømme, at Sparekommissionens Forslag, der ere tiltraadte af Ministrene, i de allerfleste Tilfælde ere heldige, er dermed ikke sagt, at der ikke er enkelte Poster, som bør forandres. Her er en Stand, som gennemgaaende maa siges at være fattig, og i hvert Fald disse Penge komme ingen andre til gode end dem, som faa Laan i deres smaa Lodder, det er ikke Kapitalister, der her faa Nytte af Statens Penge, som det jo ellers meget ofte er Tilfældet. Det er fattige Husmænd, Staten hjælper, og jeg beklager meget, at Bidraget tages bort. Jeg tror ikke, der er ret mange Institutioner, der have hjulpet Husmændene mere end Husmandskreditforeningerne, og hvad der har hjulpet godt dertil, er, at Staten har ydet Tilskud, saa at Omkostningerne ved Laanene ikke blive saa følelige for Laantagerne. Skal den Støtte tages bort, ville de smaa Landbrugere komme til at føle det i meget høj Grad, især nu i disse Tider, hvor Staten ellers med ret rund Haand synes at øse Penge ud paa andre Konti, ogsaa til Husmændene. Der ydes saaledes Bidrag til Husmandsrejser. Ganske vist er det blevet indskrænket lidt, men der ydes dog et temmelig klækkeligt Bidrag dertil. Jeg ønsker ingentunde, at Bidraget hertil skulde falde bort, men det Bidrag, som gør mest Gavn, er dog det, der ydes til Hjælp til Dækning af Taksationsomkostninger ved de smaa Laan i disse smaa Ejendomme. Der er mange andre Steder, hvor der godt kunde spares. Der er mange Poster paa Indenrigsministeriets Budget, hvor der meget lettere kunde spares. Da dette er en almindelig Landbrugsbetvilling, idet det jo kun er til smaa Landejendomme, at disse Laan gives, kan jeg meget godt tænke mig Besparelser paa Landbrugsministeriets Budget i Stedet. Jeg

kunde f. Eks. tænke mig Besparelser paa Husdyrloven, hvor Kommissionen, saa vidt jeg husker, har foreslaaet en Besparelse paa 250,000 Kr., som ikke er tiltraadt af Regeringen, fordi der skal særskilt Lov til. Der kunde dér uden Skade tages et halvt hundrede Tusind Kroner til. Jeg har før omtalt, at mange af disse Bevillinger kun komme Enkeltmand til Gode. Vi give Penge til Hesteavlforeninger og Kvægavlforeninger, og hvormange faa Fordel af dem? Nogle enkelte Opdrættere, der derved bringe Priserne op til svimlende Højder for enkelte Dyr. Det gaar, som sagt, i Enkeltmands Lomme og kommer ikke det hele store Samfund til Gode. Men her i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om Smaa-bevillinger, som Staten har givet til Taksationer af Husmandsejendomme, maa man dog sige, at det er noget, som kommer store Dele af Samfundet til Gode. Jeg vil haabe, at naar vi se Finansloven igen her i Tinget, maa denne Bevilling være bragt op paa den gamle Sum, 100,000 Kr., tror jeg det var, selv om der er skaaret noget bort paa andre Konti; og det kan saare let lade sig gøre.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger til den højtærede Kultusminister, som desværre ikke er til Stede. (En Stemme: Jo). Naa, det er da heldigt, thi jeg havde først en Tak at bringe den højtærede Kultusminister, fordi han er gaaet med til at foreslaa en Bevilling til Opførelse af en Kirke i Skørping, altsaa i min Kreds. Der har været Trang til den i en lang Aarrække; thi det er et meget udstrakt Sogn, hvor Byerne ligge meget spredt. Men navnlig er der blevet Trang til den, siden den store Stationsby Skørping er vokset op. Der har i mange Aar været Tale om en Kirke der, og nu endelig er det kommet saa vidt, at den højtærede Minister har foreslaaet en Bevilling dertil. Jeg maa imidlertid beklage, at denne Bevilling ikke er bleven saa stor, som de interesserede have ønsket, og som de behøve for at faa Kirken bygget. Jeg hører ikke til dem, som mener, at der skal bygges Pragtkirker; slet ikke. Jeg mener, at der skal bygges en forsvarlig Bygning, som man kan være bekendt at opføre som passende til Gudstjeneste, men det er jo sikkert nok, at Kirker kunne ikke bygges lige billigt og lige smaa alle Steder. Naar jeg f. Eks. ser, at der skal bygges en Kirke i Grindsted, hvortil der ogsaa foreslaas Statsbidrag, kan jeg ikke finde Sammenligningsgrundlaget mellem disse to Byer, idet Skørping er en stor Stationsby med et stort Opland og mange Byer ved